

КАПЕТАН НЕВЕНА ЈОВАНОВИЋ

ЗЛАТНА

Капетан Невена Јовановић, која је већ пет година припадница Батаљона војне полиције специјалне намене „Кобре“, поседује вишедимензионалну спортску каријеру. Њено име остаће упамћено и по томе што је крајем прошле године постала прва добитница престижног признања Олимпијског комитета Србије за најбољег спортисту Министарства одбране и Војске Србије.

Рођена је 1988. године у Белој Цркви и одмалена је поред одличног успеха у школи показивала и интересовање за спорт. Први тркачки кораци били су јој рекреативно трчање и школски кросеви. Касније се опробала у веслању, гађању, оријентирингу, кик-боксу, скакању с падобраном, нордијском скијању, одбојци, рукомету. Да је и одличан стрелац, показала је на мно-

гобројним гађањима, а титулу најбоље носи са првенства Генералштаба у дисциплини аутоматска пушка.

Војну академију уписала је 2007. године и завршила је са високим просеком на смеру пешадија. Још тада ју је запазио професор Стеван Грујић Груја, који је држао атлетску секцију, и препознао у њој будућу шампионку. Захваљујући њему почела је да тренира у Атлетском клубу „Црвена звезда“ и од тада трчи војне трке и почиње да осваја медаље за војску. Била је прва жена која се издвојила својим психофизичким квалитетима, а касније и резултатима. Срећна је јер је спојила своје две велике љубави – посао и спорт.

По завршетку Војне академије, до 2013. године била је командир вода у Гарди, где је после 183. године постала и прва жена официр.

Пред крај прошле године Невена Јовановић постала је прва добитница престижног признања Олимпијског комитета Србије за најбољег спортисту Министарства одбране и Војске Србије. Паметна, лепа, одговорна и храбра девојка, припадница Батаљона војне полиције специјалне намене „Кобре“ у десетогодишњем наступу за Војску Србије освојила је више од 150 медаља.

Снимио Игор САМИНГЕР

ПОДРШКА КОЛЕГА

Мајор Предраг Величковић, начелник Групе за оперативне послове Батаљона војне полиције (с/н) „Кобре“, у чијем саставу Невена ради као референт за обуку, истиче њен главни радни квалитет – одговорност при приступању послу.

– Она је млад старешина, пун воље и жеље да научи нешто ново и труди се да сваки добијени задатак изврши максимално одговорно и да пружи 100 одсто од себе.

А сваки припадник „Кобри“ поред максималне концентрације, брзог реаговања и поседовања разних вештина, мора да буде и психички и физички спреман да издржи све напоре. Свакодневно се напорно тренира како би се издржали

задаци који се постављају пред њих. И Невена све задатке обавља у колективу као и припадници мушког пола.

Каква је у послу, таква је и у спорту, па не изненађују врхунски резултати и бројне медаље које осваја. Нажалост, због бројних обавеза и ангажовања она има најмање времена за тренирање од осталих спортиста који се бирају на нивоу Војске за такмичења. Изађе напоље, истрчи, истушира се и наставља да ради.

– Невена треба да буде поносна на себе. Јер она није професионални плаћени спортиста који само то ради у животу, већ има изузетно захтеван и одговоран посао који обавља за своју јединицу, а за врхунске резултате тренира у слободно време. Она нема цео дан да се посвети спорту и нема посебан режим исхране, тренинга и одмора – каже капетан Слободан Ивковић, њен колега, с којим дели канцеларију већ две године, а који је врсни оријентирац.

Иначе, њихово познанство почело је пре осам година на припремама екипе Генералштаба за учешће на првенству Војске у дисциплини оријентиринг. Тада је Невена радила у Гарди, а Слободан је спремао женску екипу за оријентиринг такмичења. За кратко време савладала је све тражене елементе неопходне за оријентацију у природи и показала жељу и упорност.

РЕЗУЛТАТИ

За Невенину спортску каријеру биће пресудна 2019. година. Наиме, треба да истрчи још један маратон за 2 сата и 45 минута како би стекла норму за Олимпијске игре у Токију 2020. године. Сада је на 12 минута од те норме. За сада, њено најбоље време у маратону је 2 сата и 57 минута из 2017. године, када је повређена истрчала 42,195 m и ушла у првих 10 жена у Загребу.

Лични рекорд у полумаратону од 1.21.58. постигла је на апатинском такмичењу, које јој је и било тренинг трка пред маратон, а најбољи резултат постигнут на 10 километара јој је 36 минута и 55 секунди. Осим тога, капетан Невена Јовановић нада се да ће ући у састав војне репрезентације за трку од 10 km на војним олимпијским играма које ће се у октобру одржати у Кини.

Слободан каже за своју кдоследна. Карактерише је упорност, челична воља и жеља за успехом. Поштује договоре, тежи да буде коректна, прецизна, тачна и да све што ради изврши у што краћем року.

СПОРТСКА КОМПОНЕНТА ЖИВОТА

Невенина спортска компонента живота видљива је кроз награде, медаље и резултате које постиже. Са тридесет година она иза себе има више од 10 година наступа за Војску Србије и више од 150 пута је око врата окачила једну од медаља. Само прошле године је на победничком постољу била два до три пута месечно.

Иначе, 2018. била је изузетно успешна година за Невену. Нема града у Србији и трке на којој се није истакла или попела на победнички трон. Сменјивале су се медаље на цивилним и војним такмичењима. Њене дистанце су и маратон и полумаратон и 10 и 5 km, као и кросеви и планинске трке. Господари свим дужинама.

Маратон јој представља највећи изазов јер су за њега неопходни свакодневни тренинзи и велика жртва, а за сва такмичења углавном се спрема у слободно време. Како каже, највећи минус у тренингу је то што нема адекватан одмор нити посебан режим исхране као други спортисти. Дневно истрчи од 15 до 20 километара, а месечно од 500 до 1.000, у зависности од времена са којим располаже. Трчи по снегу, киши, леду, у свим условима. То је основа да би могла да испуни норме које тражи изазовна трка од 42,195 m, као што је маратон.

– Кад имаш циљ и фокусиран си, мораш да тренираш сваки дан – наглашава Невена и додаје да је свака трка ојача психофизички.

Паузе прави кад физички није у могућности да трчи, када ради или је на дежурству. Викендом ради, а недељом трчи. На тренинзима не даје свој максимум да би га показала и остварила на трци. Из викенда у викенд одлази на трке, на које често иде директно са посла. Тренер војне репрезентације Снежана Станчетић каже да Невену најбоље резултате постиже управо када има највише обавеза.

Главни мотив за трчање су јој успеси, који су бројни. Са женском екипом Министарства одбране и Војске Србије освојила је сребрну медаљу на 50. светском војном првенству у маратону, које је одржано прошле године у Либану. Прва историјска медаља коју је освојила на Балканском планинском трчању била је треће место међу девојкама које су професионалци. Зову је историјска медаља за Србију јер нико до 2017. године није освојио медаљу на том нивоу.

На такмичењима на којима је учествовала у 2016. и 2017. показала је одличне резултате у планинском трчању, у репрезентацији Србије, у трчању на 10 km, кросевима, полумаратонима и маратону.

Једина је успела да као припадник Војске Србије у атлетској дисциплини уђе у репрезентацију Србије, с којом је у

Турској у Чанакалама 2017. године освојила треће место у балканском кросу на осам километара заједно са Оливером Јефтић, Амелом Терзић и Теодором Симовић.

– Леп је осећај кад дођеш на такмичење међу професионалце и знаш да можеш да уђеш у прве три – каже Невена.

Ако би требало да издвоји неку трку, њој најважнију, не само по првом освојеном месту, већ као другачију, специфичну, каже, била би то трка уз степенице у Вршцу крајем маја прошле године.

– Вршачка трка је специфична јер сам тада тренирала саму себе. Два дана пре ње трчала сам меморијалну трку „Драгутин Томашевић“ у Петровцу на Млави, на којој сам постигла свој лични рекорд на 10 киломе-

тара. Дан пред Вршац вратила сам се на посао и то исто поподне трчала „Challenge race“ на Кошутњаку, на којој сам освојила још једно прво место. У недељу сам планирала да обиђем родбину у Вршцу и истрчим трку, не надајући се битном резултату, јер трка од 750 метара узбрдо уз степенице није моја дисциплина и нисам ни помислила да ћу постићи запажен резултат поред професионалних атлетичарки – каже Невена истичући да јој је то била трећа трка у три дана.

– Последњих 200 метара све се преокренуло. Кад сам прошла кроз циљ, нисам веровала да сам прва, очи су ми се напуниле сузама – прича Невена.

За њен успех у спортској каријери важни су тренери. Поред професора Грује који је и препознао у њој доброг спортисту, најбоље резултате постигла је са Милетом Угреном, тренером у атлетским клубовима „Црвена Звезда“ и „Динамо“ Панчево. Он се Невени посветио последње три године, када је почела озбиљније да тренира.

Саставни део Невениног спортског живота јесу и повреде, али се та храбра и борбена девојка на њих не обазире. Једна од посебно опасних ситуација догодила се на Европском првенству у планинском трчању прошле године у Скопљу. Тада су саплитање о стену и страхан пад на низбрдици могли да је коштају живота, али је неустрашива „Кобра“ само направила колут и наставила да трчи ка циљу.

Њен животни мото је да се увек може боље, више и јаче. ■

Ива КОСТОВИЋ-НИКОЛИШ